

men sagen er jo den, at der ikke må være konkurrenceforvridning på det område. Det kan ikke være rigtigt, at private motionscentre skal belastes af moms, når offentlige motionscentre ikke skal, og det fik vi ikke nogen anden forklaring på, end at der i vejledningen står, at man så vidt muligt vil prøve at fritage motionscentrene for moms.

Det betyder selvfølgelig, at jeg er tilfreds med, at de indstillinger, Konkurrencerådet er kommet med, nu endelig bliver fulgt op, og at regeringen åbenbart er nået til enighed i spørgsmålet, for erhvervsministeren gav i sidste måned i et svar til mig på et § 20-spørgsmål udtryk for, at ministeren på ingen måde ville kunne acceptere en sådan form for konkurrenceforvridning.

Den 27. april sidste år slukkede Told og Skat mange lys i idrætsverdenen. Regeringens skattereform fra 1993 viste sig at ramme idrætsudøverne i særlig høj grad og at give dem dårligere vilkår at dyrke deres sport under. F.eks. betød ligningsloven, at man fra årsskiftet 1995-96 skal beskattes af sponserpenge og af de såkaldte præmiekonti. Kørepenge skal fremover også beskattes, og Team Danmark-støtten skal sågar også beskattes. Det er altså altsammen skridt i den forkerte retning. Regeringen – og her må jeg desværre sige skatteministeren – er f.eks. ikke enig med kulturministeren i, at der skal skabes gode vilkår for idrætten på alle niveauer.

Jeg synes, det er ærgerligt, at man i regeringen ikke kan se de store værdier, der er i idrætten. Man har ikke forståelse for de økonomiske ressourcer, som idrætten er afhængig af. F.eks. har man jo i Told og Skat set sig meget gal på præmiekontiene. Som reglerne var tidligere, var det først, når den enkelte udøver stoppede sin karriere og de resterende penge blev udbetalt, at beløbet skulle beskattes. Sådan er det ikke længere, har embedsmændene i Told og Skat besluttet.

Det frivillige arbejde er også ramt. Kan eller vil en idrætsklub ikke udbetale godtgørelse for trænerens eller medhjælperens udgifter i forbindelse med arbejdet, må træneren betale pengene af sin egen lomme. Det groteske er, at udgifterne ikke kan trækkes fra på selvangivelsen, da der skal være tale om en udgift i forbindelse med erhvervelse af en indtægt, og der er netop ikke tale om det, når der er tale om frivilligt arbejde.

Man kan jo heller ikke sige, at regeringen har megen sympati for professionelle udøvere. Det er ganske rigtigt mennesker, som i en kort

årrække lever af deres sport, men samtidig bruger de mange timer på at glæde samfundet og dets borgere. Alligevel svarede skatteministeren i juli sidste år, at professionelle idrætsudøvere skal ligestilles med andre persongrupper og derfor ikke kan oppebære skattefrie indtægter. Det betyder, at Team Danmark-indtægter også bliver beskattet i dag.

Vi mener i Det Konservative Folkeparti, at reglerne skal ændres, så amatører får mulighed for at få udbetalt en skattefri godtgørelse til dækning af de merudgifter, de har i forbindelse med deres sport.

Vi mener også, at arrangører af sportsstævner bør kunne afregne præmieafgiften på samme måde, som udbetaling af tips- og lottogevinster afregnes. Det vil bevirke, at indbetalingerne til de problematiske præmiekonti ophører.

Når vi nu i dag behandler eliteidrættens vilkår, må vi konstatere, at der er sket meget inden for både dansk og international topidræt i løbet af de sidste 10 år. Men det er min opfattelse, at idrætten skal integreres endnu mere i vort samfund. Fra folkeskolerne til universiteterne skal idræt indgå som et naturligt element i undervisningen.

For Det Konservative Folkepartis vedkommende er idrættens vilkår for såvel elite- som breddeidræt en mærkesag. Vi vil ihærdigt arbejde for at fremme idrættens vilkår i Danmark i de kommende år. Vi stiller os beredvilligt til rådighed.

Kristen Touborg (SF):

Offentlige og private idrætsstilbud skal skatte- og momsmæssigt ligestilles.

En sådan opfordring fra Folketingets højre side kan lyde umiddelbart indlysende, for det private appellerer til det nære, det varme, til os selv; det står over for det offentlige, som er noget fjernt, en fjern magt.

Ved en nærmere betragtning beskriver denne fremstilling imidlertid reelt ikke den verden, vi lever i. Vort sociale liv har nemlig sit grundlag i noget tredje, det civile samfund, og det betyder for idrættens vedkommende i de folkelige foreninger og i selvorganiseringen nedefra.

Sagt med andre ord er vor sociale verden ikke sammensat af to, men af tre størrelser: stat, marked og det civile samfund, og idrætten afspejler dette forhold.

Staten eller det offentlige følger politiske reguleringer; dansk eliteidræt er i form af Team Danmark organiseret efter offentlige principper.